

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/329/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816207700
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816207700.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: X. F., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom Na O. XXX/XX, F., o zaplatenie 819,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. februára 2018, č.k. 18C/113/2016-49 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanej **nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 819,21 EUR, úrok 57,08 EUR, úrok z omeškania 0,56 EUR, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 819,21 EUR od 19.01.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom III. uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Na vec aplikoval ust. § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, § 504, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

2. Žalobca si žalobou podanou na súd dňa 09.06.2016 uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 819,21 EUR ako nezaplatenú istinu úveru, nezaplatené úroky 57,08 EUR, úroky z omeškania 0,56 EUR, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatenej istiny a úrokov od 19.01.2016 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06.03.2013 uzatvoril žalobca so žalovanou úverovú zmluvu č. 35685, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1000,- EUR. Žalovaná porušila svoje povinnosti a preto bola listom z 18.11.2015 upozornená na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia a výzvou z 18.01.2016 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka bola následne žalobcom vyzvaná na predčasné splatenie úveru. Po zosplatnení úveru žalovaná nerealizovala žiadne úhrady.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bolo preukázané, že žalobca ako veriteľ v postavení banky uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom, zároveň v postavení spotrebiteľa zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový úver v sume 1.000,-EUR, s úrokovou sadzbou 19,9 % ročne a RPMN 26,09 % ročne. Žalovaná bola povinná úver splatiť do 15.02.2021, v mesačných splátkach po 20,83 EUR. Žalovaná sa neuhradením splátok úveru v dohodnutej výške dostala do omeškania, na základe čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 18.01.2016. Podľa názoru súdu bol žalovaný nárok dôvodný v časti nezaplatenej istiny úveru

819,21 EUR, kapitalizovaného úroku ku dňu zosplatnenia vo výške 57,08 EUR, kapitalizovaného úroku z omeškania ku dňu zosplatnenia vo výške 0,56 EUR a úroku z omeškania v dohodnutej výške 5 % ročne z istiny 819,21 EUR od 19.01.2016 do zaplattenia. Preto súd žalobe v tejto časti vyhovel. Súčasne žalobu zamietol v časti uplatneného úroku z omeškania 5 % ročne z úrokov 57,08 EUR od 19.01.2016 do zaplattenia. Vychádzal pritom (pri totožnosti právnej úpravy) z právneho názoru Najvyššieho súdu Českej republiky, vyjadreného v rozhodnutí sp.zn. 35Odo 101/2002, že právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (v tomto prípade úroky z omeškania z dohodnutých úrokov) veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu, t.j. v rozsahu 100 %, keďže neúspech žalobcu v pomere k celému uplatnenému nároku bol len v pomerne nepatrnej časti, dospel súd k záveru, že je dôvodné priznať mu plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Proti tomuto rozsudku a to jeho výrokovej zamietajúcej časti a výroku o trovách konania, podal žalobca včas odvolanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP/. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 4Cob/62/2007, keď pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania. Z ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Úroky z omeškania treba vnímať ako sankciu za omeškanie s plnením celého nároku veriteľa. Splácanie úveru bolo dohodnuté v anuitných splátkach, teda splácanie istiny a úrokov v termíne splatnosti. V prípade, že dlžník neuhradí splátku v dohodnutej výške a v dohodnutom termíne splatnosti, je v omeškaní. Omeškanie je sankcionované povinnosťou platiť úrok z omeškania, Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Súčasne si uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá v časti uplatneného úroku z omeškania 5 % ročne z úrokov 57,08,- eur od 19.01.2016 do zaplattenia, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania a preto výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorý odvolaním žalobca nenapadol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť.

9. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti týkajúcej sa úroku z omeškania 5% ročne z úrokov 57,08,- eur od 19.01.2016 do zaplattenia, súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35Odo/101/2002.

10. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie a s odôvodnením rozsudku vo výrokovej zamietajúcej časti v celom rozsahu stotožňuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza nasledovné:

11. Uzavretý zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o úvere zo dňa 06.03.2013 je potrebné aj podľa názoru odvolacieho súdu posudzovať ako spotrebiteľský vzťah. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 1.000 eur s dohodnutou pevnou sumou úrokovej sadzby 19,9 % ročne, ktorý sa žalovaná

zaviazal splácať v 96-tich splátkach splatných k 14. dňu v mesiaci, pri splatnosti prvej splátky 14.03.2013 a konečnej splatnosti úveru 15.02.2021, pri RPNM 26,09 %, pri priemernej RPNM 26,09 % a celkovej výške úveru 2.190,72 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná si neplnila svoju povinnosť vyplývajúcu z uzatvorenej zmluvy o úvere, napriek výzve nezaplatila omeškané splátky riadne a včas, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 18.01.2016. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 819,21 eur, úrok 57,08,- eur, úrok z omeškania 0,56,- eur, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 819,21,- eur od 19.01.2016 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti žalobu, v ktorej žalobca požadoval priznať úrok z omeškania 5 % ročne z úrokov 57,08,- eur od 19.01.2016 do zaplataenia, zamietol ako nedôvodnú. V predmetnej veci súd prvej inštancie správne uzavrel, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Po zosplatení úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver súdu prvej inštancie je správny, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Odvolací súd poukazuje na to, že zosplatením úveru nastáva predčasná splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, týkajúceho sa skutkovo a právne obdobnej veci. V ostatnom odvolací súd odkazuje na riadne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Za daného stavu preto súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

12. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko jej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)(§ 428 CSP).